

[Flemming Jensen]

der, men naturligvis også, at der var tale om et bredt forlig, som kun SF af de dengang repræsenterede partier stod uden for – så vidt jeg i øvrigt husker sammen med den nuværende finansminister. Det var et kompromis, og det skal da ikke dølges, at det konservative folkeparti havde tanker om en ordning, der skabte samarbejde i området uden at skabe et helt nyt organ. Vi talte om planlægningen og om nogle interessentskaber. Men vi er ikke uenige med regeringen i, at hovedstadsrådet, som vi også forventede det, har virket i det store og hele ganske godt.

Det konservative folkeparti siger altså fortsat klart og utvetydigt nej til storamtet. Det kan regeringen lige så godt få at vide nu, hvis der skulle have været tvivl, hvad jeg ikke er overbevist om. Det konservative folkeparti siger nej til direkte valg. Jeg har argumenteret for det. Det konservative folkeparti siger nej til en direkte skat, hvad ministeren også – sådan lidt skjult – i virkeligheden nok gør i sin redegørelse.

Når vi betragter redegørelsen og den betænkning, den er bygget på, er det klart, at de helt store problemer ikke er dukket op i hovedstadsrådets arbejde. Det er lige så klart, at de besvarelser, man har fået fra primærkommuner og amter, vel har været forskellige, men de har rummet ét moment alle sammen: man har frygtet, man har endog peget på nogle steder, at der kunne ske en sammenblanding af administration og planlægning. Planlægningen er hovedstadsrådets opgave, og ministeren erkender i redegørelsen, at der kan argumenteres for, at et primært, overordnet planlægningsorgan ikke bør belastes med konkrete afgørelser.

Det er vores opfattelse, at vi må se nøje på, om hovedstadsrådet har fået opgaver, der går ud over den kompetence, det oprindeligt var tillagt, og det må undersøges – jeg er enig med hr. Svend Erik Hovmand i den betragtning – om der ikke skulle være mulighed for at overføre opgaver fra rådet til amter eller primærkommuner, så hovedstadsrådet, hvis jeg må bruge et moderne politisk udtryk, klokkerent bevarer sin overordnede funktion og ikke andet. Kun derved kan vi sikre, at der ikke sker en dobbeltadministration, at det gøres billigt muligt, og at afgørelsen træffes så nær ved dem, den vedrører, som muligt.

Vi vil derfor følge meget nøje, hvorledes ministerens beføjelse til at overføre flere opgaver til rådet bliver brugt. Jeg er også her enig – det er pudsigt nok – med hr. Svend Erik Hovmand i, at måske var det bedst, om denne beføjelse blev strøget. Ministeren kan ikke have noget imod det, al den stund han i redegørelsen gør klart opmærksom på, at den stort set ikke bruges. For ikke at lede ministeren ud i unødige fristelser var det måske bedst, om den forsvandt.

Vi er i det konservative folkeparti også overbeviste om, at der kan overføres opgaver til amtskommunerne, men det får vi nok mulighed for at drøfte siden hen. Først og fremmest gælder det selvfølgelig de mere konkrete sager.

I øvrigt skal jeg blot understrege, at det drejer sig om trafik – og jeg har også med nogen betænkelighed, men det er vel en HT-sag, set, hvorledes mange private vognmænd er kommet i klemme – det drejer sig om sygehusplanlægning, det drejer sig om vandforsyning, og det drejer sig om regionalplan. På det sidste område vil jeg gerne sige, at jeg bor selv i en kommune, hvor vi mener at kunne sige, at der er gjort et meget dygtigt arbejde, også selv om det skulle vise sig, at tidsfristerne ikke kan holde på grund af tidernes ugunst.

Thorndahl (FP):

Det blev så sent som den 7. i denne måned, indenrigsministeren afleverede den redegørelse, som folkettinget allerede i samlingen 1976–77 blev stillet i udsigt i indeværende samling. Tidspunktet forekommer ikke umiddelbart valgt i forhold til alle de andre opgaver, vi lige netop står i nu. Men begrundelsen for, at vi skulle have denne redegørelse, var, at man under revisionen i 1976–77 ikke mente, at man havde tilstrækkeligt grundlag for en endelig stillingtagen til den gældende hovedstadsordning, bl. a. fordi de komplicerede, som man sagde det, opgaveoverførsler inden for hovedstadsrådets kompetenceområde ikke på alle områder var gennemført i lovgivningen. Nå, siger man så til sig selv, det må nok være en vanskelig og omfattende opgave, man åbenbart er i gang med. På den baggrund er det naturligvis med en vis spænding, man modtager indenrigsmini-